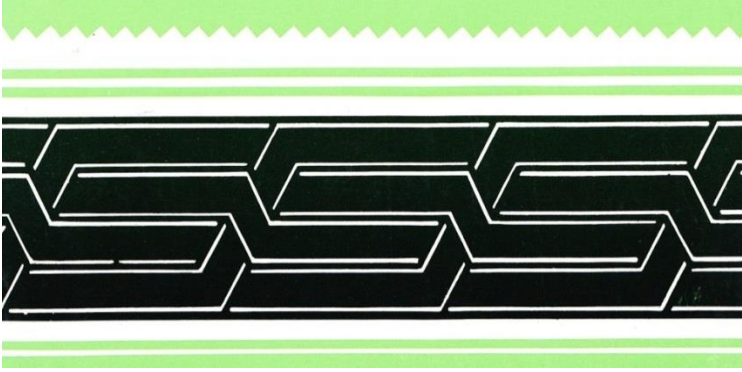

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün yapılışı ve açılışı hakkındaki hâtıralarım

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün yapılışı ve açılışı hakkındaki hâtıralarım

A.Celâleddin Karakılıç

2008

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün yapılışı ve açılışı hakkındaki hâtıralarım

Bi'smi'llâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm

1954 yılında A.Ü.İlâhiyat Fakültesi'nden me'zûn olduktan sonra Trabzon İmâm-Hatip Okulu Meslek Dersleri öğretmeni olarak atandım. Aynı yıl sonunda askere gittim. Askerlik görevimi yaptıktan sonra 1956 yılı Mayıs ayında Kayseri İmâm-Hatip Okulu Meslek Dersleri öğretmeni olarak göreve başladım.

1958 yılında merhum hacam Prof.Dr.M.Tayyib Okiç ile görüşerek "**İlm-i kırâet**" konusunda doktora yapmayı düşündüğümü söyledim. O da memnun olarak bir takım kitap isimleri yazdırıp gerekli çalışmayı yapmamı söyledi.

1959 yılı başlarında çok değerli hocam merhum ve mağfûr Hasbekli Hoca diye ma'rûf olan Mü'min Akan'a konuyu anlattım. O da memnûniyyet ile karşılıdı. Ben de onunla birlikde 1962 yılına kadar gerekli çalışmaları yaptım ve "**Tecvîd İlmî - Kur'ân-ı Kerîm Okuma kâudeleri** " isimli kitâbımı hazırladım.¹

1962 yılı Eylül ayında Ankara'ya giderek merhum hocam Prof.Dr.M.Tayyib Okiç ile görüştüm. Fakat sebebini anlayamadığım bir nedenle bu konu ile ilgili kürsünün

¹ -Bu kitap, daha sonraları İslâm Mecmuası sâhibi Kemâleddin Şenocak vâsıtası ile merhum Hasan Basri Çantay beyin tasviblerine arzedildi. O da, altı ay gibi bir incelemeden sonra bır takdim yazısı ile kitabı beğendiğini ifâde etti. Merhûmun bu takdim yazıları, "Tevvîd ilmi" kitâbımın baş tarafına konulmuştur.

kendisinde olmadığını söyleyerek beni bir kaç kere atlatmaya çalıştı. O sırada A.Ü. rektörü olan hocam Prof.Dr.Neşet Çağatay'a konuyu anlattım. Bir kaç kere Sıhhiye ile Dışkapı arasında gidip geldim. Son gidişimde Neşet Çağatay, bu konu ile ilgili resmî broşürü göstererek bu kürsünün kendisinde olduğunu söyledi. Bunun üzerine oradan ayrıldım ve *-Ondört asırdan beri bu dine hizmet edenler böyle bir sıfatla mı çalıştı? diyerek-* böyle bir çalışmayı yapmaktan vaz geçtim.²

Bu hâdiseden bir gün sonra o zaman Din Eğitimi Müdürü olan çok değerli hacam merhûm ve mağfûr Kemâl Edip Kürkçüoğlu'nu ziyâret etdim ve hazırlamış olduğum kitabı gösterdim, çok beğendi. O sıralarda Kayseri İmâm-Hatip Okulu müdürü olan Cemâl Cebeci bey, Din Eğitimi Şube Müdürlüğüne atanmış olduğundan yerine bir atama yapılmamışdı. Bana *"Seni Okul Müdürü olarak atasam olur mu?"* dedi. Ben de *"Siz bilirsiniz, efendim"* dedim ve yanından ayrıldım.³

² -Bu hâdiseden dokuz sene sonra Diyânet İşleri Başkanlığı'nda daire başkanı olarak çalışmaya başladığım sırada kendisini ziyârete gitmiştim. Kendisine sitem ettiğimi duymuş olduğundan çok özür dileyerek bir hata yapmış olduğunu ifade etdi.

Bundan bir müddet önce, "Azîz taleben Celâlüddin Karakılıç'a, muhabbetlerimle, Ankara, 29-XII-1963" ifâdesi ile takdim etmiş olduğu "Kur'ân-ı Kerîm'in Üslûb ve Kırâati" isimli küçük kitabımın 24.cü sayfasındaki dip notda, "Kayseri İmâm-Hatip Okulu müdürü, değerli talebem, Celâlüddin Karakılıç'ın, -Tevvîd ilmi, علم تجويد , Kur'ân-ı Kerîm Okuma Kâideleri- adlı yeni ve kıymetli eserini burada kaydetmekle bahtiyarım" ifâdesini kullanmıştır. Kendisini rahmet ve mağfîret ile anmak yine büyük bir kadirşinaslık olur.

³ -Bu hadiseden kısa bir müddet sonra benim müdürlük kararâmem geldi ve müdür olarak çalışmalara devam etdim. Bu sırada Kayserili bir meslektaşımızın müdür olmasını arzu eden ve benim müdür olmamı arzu

O zaman Maltepe'de bulunan Din Eğitimi Dairesi'nin uzun ve dar koridorunda ilerlerken arkamdan "*Celâl*" diye çağırırdı. Ben dönüp yanına vardığımda "*Millî Eğitim Bakanı Şevket Râşit Hatipoğlu benim Türk Ocağı'ndan arkadaşım olur. Üçüncü bir Yüksek İslâm Enstitüsü açmak istiyor. Bu işi Kayseri yapabilir mi?*" diye sordu. Ben de hiç tereddüt etmeden "*Yapabilir, efendim*" dedim. Bunun üzerine O da "*Hemen git çalışmalarına başla*" dedi.

Kayseri'ye gelince öğretmenler odasında bulunan arkadaşlara konuyu anlattım. Onlar da büyük bir sevinç içerisinde hemen işe başlamayı uygun buldular. Kısa bir zamanda dernek çalışmalarına başlayarak İmâm-Hatip Okulu

etmeyen ba'zı kimselerin arzûsu ile, Kemâl Edip Kürkcüoğlu "Benim tayinimi, Konya Yüksek İslâm Enstitüsü Kur'an-ı Kerim öğretmenliğine çıkardı. Fakat ben, buradaki çalışmalarına devam etmeyi, ihtiyar anne ve babalarımızın bulunması nedeni ile aynı görevde kalmayı, tercih ettim. Bunun üzerine değerli arkadaşım başka bir okula müdür olarak atandı.

Daha sonraları ba'zı kişilerin aleyhimde çalıştığını haber almaya başladım, Fakat bunların kim olduklarını bilmiyordum ve üzerinde de durmuyordum. Yıllar sonra hiç de ihtimal vermediğim bir talebem, diğer talebem Mehmet Soyal ile birlikde bir Ramazan bayramında gelerek aleyhimde çalıştığını, bunun için özür dilemeye geldiğini söyledi. Ben de "*Ben onları Allâhü Teâlâ'ya havâle ettim. Sen işini onunla hallet*" dedim ve hoş karşıladım.. Eşim Sabahat ise, onun da hocası olmasına rağmen yanına çıkmadı. Kusurum da, arkadaşı Osman Aşçıoğlu'nu müdür yardımcısı yapmışım, onu yapmamışım.

Bir gün müdür odasında bulunduğum bir sırada kapı açıldı. Sağ eli kapının kolunda, bir ayağı içerde, diğer ayağı dışarda olarak "*Kayseri'de sizi araştırdım. Sizin hiç bir kimseniz yok*" dedi. Ben de "*Benim Allâh'ım var*" diyerek cevap verdim. O da kapıyı kapatıp gitti. Buna rağmen değerli talebem ve melekdaşımın bu şekildeki diğer ba'zı söz ve davranışları karşısında iyi niyetimi de hiç bir zaman elden bırakıp karşı tavır almadım. Fakat damlayan damlalar taşı delememişti ama orayı ıslatıp aleyhimde iz bırakmıştı.

Yaptırma ve Yaşatma derneği tüzüğünde ba'zı değişiklikler yaparak çalışmalara başladık. Arkadaşlar, ısrarla benim dernek başkanı olmamamı istediler ise de ben, merhum Mehmet Çorakçı beyin dernek başkanı olmasını ve işlerin yine benim tarafımdan yürütüleceğini söyledim. Onlar da ister istemez kabul etdiler.⁴

Bundan sonra enstitünün yapılacağı arsa konusu konuşulmaya ve ba'zı çalışmalar yapılmaya başlandı. Bu sırada muhtelif arsalar gesterildi ise de *-ben başta olmak üzere-* bir kısım arkadaşlarımız bu arsaların uygun olmadığı fikrini savunduk ve Talas caddesi üzerinde bir yerin olmasını tavsiye etdik. O sırada Kayseri vâlisi bulunan merhûm Kâzım Atakul da bizim fikrimizde idi.

Yine bu sırada yapılacak binanın plân ve projesi üzerinde çalışmalar da yapıyorduk. Fakat, yönetim kurulunda bulunan arkadaşlar benim fikirlerimi kabullenmekte biraz zorlanıyorlar ve basit bir binâ ile yetinilmesini istiyorlardı.

Bu çalışmalarımız esnâsında merhûm Hamdi Eskici beyin amcası, Maden Tetkik ve Arama Enstitüsü Genel Müdür yardımcısı **Ömer Eskici** bey, bizimle ilgilenmeye başladı. Bu muhterem kişi on sene Amerika'da kalmış, tahsil görmüş çok tecrübeli bir mâden mühendisi idi. Yönetim kurulundaki arkadaşlar onun tavsiyelerini ve yönlendirmelerini daha kolay kabul edebiliyorlardı.⁵

⁴ -Bu sûretle yönetim kurulunda merhûm Mehmet Çorakçı, Abdullâh Saraçoğlu, Hacı Mehmet Küçükçalık, Hacı Ali Soyal, Hacı Mehmet Hamurkâr, Selçuk Karakimseli, Dr. Mustafa Mihçı görev alarak bu işin öncülüğünü yapmaya başladılar.

⁵ -Bu sırada, -kendisi değerli bir maden mühendisi olduğundan-Amerika'lılar kendisine otuzbin dolar maaş vererek Amerika'ya da'vet etdiler. Fakat

Bunun için onunla birlikde plân ve proje çalışmalarına başladık. Dînî konuları ve dîn eğitimi ile ilgili şey'leri ben ona anlatıyor, konuları iyi idrak ediyor, o da teknik konuları dile getirerek imâm-Hatip Okulu'nun müdür odasında gecenin geç saatlerine kadar çalışıp konuyu olgunlaştırmaya çalışıyor ve Yönetim Kuruluna arz ediyorduk. Bi'l-hâssa o, her hafta sonu Ankara'dan Cumartesi günleri geldiğinden haftalarca süren bir çalışma nefîcesinde enstitüde ve inşaatde ihtiyaç duyulacak (35) sayfalık bir plan ve proje taslağı hazırladık.⁶

Aslında biz bu çalışmalarımızı -*Hadîs, Tefsîr, Fıkıh* gibi- onyedî fakülte ve yüksek okulu bünyesinde bulundurabilecek bir şekilde **İslâm Üniversitesi** için yapıyorduk. Bu çalışmalarımız esnâsında merhûm Ömer bey, "*Biz belki bu fakülteleri bu şekilde açamayız, hiç olmazsa bu konuları dört senelik Yüksek İslâm Enstitüsü üzerine ikişer senelik bir ihtisâs şeklinde yapmaya çalışalım*" teklîfînde bulundu. Bu teklif de uygun görüldüğünden bu yönde çalışmalar yapıldı. Bunun için hâlen mevcut bulunan ana binânın üçüncü katı yirmişer kişilik küçük sınıflar hâlinde düşünöldü, plân ve projeler de ona göre hazırlandı. Fakat bu üçüncü kat hâlen yapılmış değildir.

Bu fakülte veyâ ihtisâs kısımlarının öğretim görevlileri de yurt içinden veya dışından ehil kişilerle bulunarak te'mîn edilecek, resmî maaşlarına ilâve olarak vakıf tarafından

kendisi "*Biraz da memleketime ve dînime hizmet edeyim*" diyerek bu teklifî kabûl etmedi.

⁶ -Bu taslak, bina yapılmaya başlanınca, tarafımdan o zaman seçimle son defa müftülük makamında bulunan müftü Halîl Halîloğlu'nun müftü kâtibi olan ve dernek üyesi bulunan merhûm Abdullâh Saraçoğlu'na teslim edilmişdi. Fakat bu (35) sayfalık dosya hâin eller tarafından çalınarak yok edilmiş ve bir daha bulunamamışdır.

kendilerini tatmîn edecek ek para verilecek, yeni me'zûn olup da bu konularda çalışmak isteyen Yüksek İslâm Enstitüsü ve İlähiyat Fakültesi me'zunları bunların yanında yetiştirilecek, bu sûretle de kısa bir zamanda öğretim görevlisi sıkıntısı çekilmeyecekti. Merhum Ömer beyin kendisi de ingilizce dersi için yeterli bir eleman olarak düşünülmüşdü.

Bu çalışmalar bu şekilde devam ederken bir taraftan da bu enstitünün nereye yapılacağı tetkik ediliyordu. Merhum Kayseri vâlisi Kâzım Atakul mühendisler odası ile toplantılar yaparak iş birliği yapıyor ve onlardan fikir alıyordu. Netîcede onların kendi aralarından seçtikleri üç kişilik bir hey'et bu araştırmayı yapacak ve netîceyi bir rapor hâlinde vâli beye sunacaklardı. Nitekim netîce öyle oldu.

Bu üç kişilik hey'etin hazırlamış oldukları raporda, Yüksek İslâm Enstitüsünün, Argıncık tarafındaki bir vakıf arazisi olan şimdiki sebze hali taraflarına yapılması uygun görülmüşdü.

Merhûm Mehmet Çorakçı beyle vali beyi ziyâret edip durumu sorduğumuzda, -kendisi Talas tarafına istemesine rağmen- *"Bir vâli olarak fen elemanlarının gösterdiği yere yaptırmak mecbûriyetindeyim"* dedi.

Bu arada ben, *"Efendim, müsâade ederseniz bu hey'et ile bir kere görüşelim"* dedim. O da *"olur"* cevâbını verdi.

Mehmet Çorakçı beyle mühendislerin yanına giderken o zaman CHP millet vekili olan Bahri Yazır karşı geldi. Nereye gitdiğimizi sordu. Biz de durumu anlatdık. O da *"Öyle ise ben de sizinle berâber geleyim"* dedi ve mühendislerin yanına varıp konuştuğumuzda ileri sürülen fikirlerin doğru olmadığını söyleyip onları iknâ etdik ve raporlarını şimdiki İlähiyat Fakültesinin bulunduğu arsaya yapılması şeklinde düzelterek

tastik ettirdik. Durumu vâli beye arz edince O da böyle bir durumdan çok memnun oldu. Çünkü kendisi, böyle yüksek bir okulun Talas taraflarında yaptırılmasını, Talas yolunu çift yol yaptırıp trolleybüs getirmeyi, *-belki de üniversite fakültelerini ve yapılması düşünülen yüksek okulları-* oralara yaptırmayı düşünüyordu.⁷

Bu sırada Kayseri Belediye Başkanı olan merhum Mehmet Çalık beyi ziyaret ederek durumu anlattık ve bize yardımcı olmasını istedik. O da Talas yolu civârında istediğimiz yeri hemen şehir plânına alarak meclisten geçireceğini, Ankara'dan tastikin de bizim yaptırmamızı söyledi. Biz de bu günkü İlâhiyat Fakültesi'nin bulunduğu, cephesi (500) derinliği (250) m. olan (500 x 250) m. arsayı teklif etdik. Bu sûretle gerekli işlemler yapılmaya başlanıp tamamlandı.

Yol kenarında ve diğer yerlerde olan tarlalar, sâhiplerinin muvâfakatı ile vakıf tarafından m² si (2,5) liraya satın alındı. Arsanın ortasından geçmekte olan eski Talas yolu Belediyenin olduğundan merhum Mehmet Çalık bey de o kısmın m² sini on

⁷ Bu çalışmalar esnâsında ara sıra Mehmet Çorakçı beyle Ankara'ya gidiyor, o sıralarda Kayseri millet vekili olan merhum Hüsnü Dikeçligil ile görüşüyor, müşkillerimizi onun yardımı ile hallettirmeye çalışıyorduk. Bu sırada Başbakan yardımcısı merhum Turan Feyzioğlu ile bir iki kere görüşmüş idik, fakat istediğimiz ilgiyi pek görememiştik.

Yine bir gün Ankara'ya giderek Başbakanlık koridorunda Hüsnü Dikeçligil beyi bekliyorduk. Koridorun öbür tarafından geçmekte olan merhûm Turan Feyzioğlu bizi görünce yanına çağırdı. "**Sizin konunuzu inceledim. Memleket için faydalı olacağımı gördüm. Bunun için size yardım edeceğim**" dedi ve bizi odasına götürerek Kayseri vâlisi Kâzım Atakul'a telefon ederek her türlü yardımın yapılmasını söyledi. Bundan sonra bizim çalışmalarımız oldukça kolaylaştı.

kuruş sembolik bir fiatla vakfa sattı. Bu sûretle enstitünün arsası istenilen şekilde te'min edilmiş oldu.

Yapılacak olan binâların plân ve projeleri de, Ankara Türk Sıtandartları Enstitüsünün mimar-mühendisi olan şahsa yaptırılarak inşaatın yapım safhasına geçildi.

Temel atma töreni, merhum Mehmet Çorakçı beyin Kayseri Ulu Câmî'sinde (Câmî Kebîr'de) yapmış olduğu bir va'z ile halka duyuruldu. O zaman Kayseri'de *-Dokuz Osmanlılar diye tanınan birkaç sapık kimseden başka-* herhangi bir cemaat ve tarîkat gurubu olmadığından herkes birlik ve berâberlik içinde idi. Bunun için bir gün sonra kazma ve küreklerini alıp gelen kalabalık bir müslümân topluluğu tarafından temel kazılıp törenle inşaatla başlandı. Halk coşkulu idi. Kayseri'de bulunan devlet erkânı ve yirmi kadar mühendis de bu törende hazır bulunmuşlardı. Bu coşkulu hâli gören Güventürk Paşa, *"Bunlar nedir?"* deyince ben de *"Allâhü Teâl'a'nın askerleri"* cevâbını verdim. O da *"O ne demek"* diyerek sertçe bir karşılık verdi.

Aradan bir müddet geçtikten sonra binânın temelleri bir metre kadar yükselmişti ki Millî Eğitim Bakanı Şevket Râşit Hatiboğlu bakanlıktan ayrıldı.⁸ Yerine İbrâhim Öktem bakan

⁸ -Şevket Râşit Hatiboğlu, bakan iken bir gün Kayseriye gelmişti. Bacanağı olan merhum Ârif Molu merhûmun evinde toplanarak görüşmeler ve sohbetler yaptık. Bu arada bize, İmâm-Hatîp Okullarının sayısını kırka çıkarmak azminde ve niyetinde olduğunu, bunun için de aleyhinde konuşulup lehinde konuşulmamasını tavsiye etti. Fakat nasip olmadı.

Bir gün kendisine bir tavsiye mektûbu götürmek için Ârif Molu beyin yazıhanesine gitmiştim. Sohbet esnâsında "Ben ve bizim Şevket Halk partiliyiz. İnönü de Halk partili. Fakat İnönü sosyalist, bizim Şevket milliyetçi. Bu sıralarda milliyetçiler faal bir durumda olduğu için İnönü onu

olmuşdu. Çalışmalarımızı ve binânın durumunu ona bir mektup ile bildirdik. O da cevâbî yazısında inşaatın derhal durdurulup yapılmamasını emretmişti.

Bu yazıyı alınca hemen Mehmet Çorakçı beyi okula çağırdım. Durumu berâberce müzâkere ettikten sonra *-iki üç kişinin dışında-* hiç bir kimseye haber vermeden bu durumun önüne geçmeye ve inşaatın devam etmesine çalıştık. Hatta bir kısım yönetim kurulu arkadaşları bile haberdar etmemiş idik. Çünkü böyle bir durumu halk duyarsa büyük bir infîâlin olacağını çok iyi biliyorduk.

İkimiz birlikte Ankara'ya giderek o zaman Başbakan Yardımcısı olan Turan Feyzioğlu'na durumu anlatmak istedik. Kendisi, Pazartesi günü yapılan bir toplantıda idi. Toplantının bitmesini bekledik. Başbakanlık kapısından çıkarken bizi görünce arabasına aldı. Çünkü Avrupaya gitmek üzere olduğundan uçağa yetişmek mecburiyyetinde olduğunu söyledi. Biz, işimizin Millî Eğitim Bakanı ile olduğunu söyleyince yanında bulunan Millî Eğitim Bakanı'na *"Öktem, sen de arabaya bin"* dedi, o da bindi. Araba içinde söylediklerimizin hepsini, bakan bey red etti. Bunun üzerine Turan bey, *"Öktem, şimdi uçağa yetişmek mecbûriyyetindeyim. Çarşamba günü geleceğim. Öğle yemeğini berâberce yiyelim"* dedi. O da *"Olur"* cevâbında bulundu. Bize de *"Siz de o gün öğleyin gelin"* dedi. Evine varınca kapıdan hanımına *"Avrupaya gidiyorum. Çarşamba günü geleceğim. Öğle yemeğinde de misafirlerim var. Hazırlıklı bulun"* diyerek içeri girmeden vedâlaşp evinden ayrıldı. Bizi de, yol üzerinde uygun görülen bir yerde indirip yoluna devam ett.

Millî Eğitim Bakanı yaptı. İş bitince bakanlıktan alır" dedi. Hakikaten aradan üç ay kadar bir zaman geçmişti ki Ârif Molu merhûmun dediği oldu.

Çarşamba günü öğleyin Turan beyin evine gittik. Mühendisi de götürmüş idik. Biraz sohbet ettikten sonra Millî Eğitim Bakanı İbrâhim Öktem bey geldi. Durumu anlattık. Plân ve projeleri yere serip açarak yapılacak işleri anlattık. O da "*Sekiz sene sonraki emellerimize uygundur. Gidip inşaata devam edebilirsiniz*"⁹ dedi. Biz de oradan ayrılarak Kayseri'ye gelip hiç bir şey' olmamış gibi inşaata devam ettik.

Bu çalışmalarımız esnâsında vâli Kâzım Atakul merkeze alınmış yerine başka bir vâli ta'yin edilmişti. Kemâl Edip Kürkçüoğlu da görevden alınarak yerine Ali Rızâ Özgüç, ondan sonra da İsmet Parmaksızoğlu genel müdür olmuşlardı. Bu arada İsmet Parmaksızoğlu, iki kere dernekle olan ilişkimin kesilmesini istedi. Fakat ben *-her şey'i göze alarak-* yine aynı şekilde çalışmalarına devam ettim. Çünkü benim dernekle olan ilişkim kesilince bir çok işlerin aksıyacağını çok iyi biliyorlardı.

İnşaat bitmek üzere idi ki bir akşam vakti yönetim kurulu üyesi bulunan Dr.Mustafa Mihçî bey, o zaman oturmakta olduğum okul lojmanının kapısını çaldı. "*Ömer Eskici beyi bir trafik kazasında kaybettik*" dedi. "*Ben de Eyvâh, işlerimiz sekteye uğradı desene*" diyerek üzüntümü belirttim. Çünkü yönetim kurulu üyeleri, onun basîretli ve tecrûbeli görüşlerinden mahrum kalmıştı.

Neticede okul inşaatı tamamlanıp 1965-1966 ders yılında Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün açılması çalışmalarına başlandı. Hazırlıklar yapılıyordu. Kariyerli bir Müdür ve

⁹ -Böyle bir ifâde her halde hesaplı kitaplı bir şey'di ki sekiz sene sonra **oniki mart** hadisesi vukû' bulmuşdu?

öğretim üyeleri aranıyordu.¹⁰ Bunun için Ankara'ya giderek İlahiyat Fakültesi'nde Doç.Dr.Hüseyin Yurdaydın gibi kimseler ile görüşerek böyle bir görevi kabul etmelerini söyledim. Bu arada *-bir idâreci olarak bildiğim, fakat onlara söylemediğim ba'zı konular için-* arkadaşlarıma dikkatli ve uyanık olmalarını, kararlaştırılan prensiplerden ta'vîz vermemelerini, ara sıra hatırlatıyordum. Daha önce de Sayın Demirel'in parti başkanı olmasında Kayseri'lilerin büyük rolü olmuştu. İstedüğümüz ba'zı konuları Onun yardımı ile elde edebildik. Üstelik seçimler yapılmış, Sayın Demirel Başbakan olmuştu. Ne yazık ki arkadaşlarım, ba'zı çalışmalarını benden gizli olarak yapmaya başlamışlar ve Ankara'daki ba'zı kimselerin ve genel müdürün te'siri altında kalarak onların yönlendirmelerine alet olmuşlardı. Bu durumu öğrenince bütün emeklerimizin, bi'l-hâssa yediden yetmişe hayır sâhibi Kayseri'lilerin emeklerinin karşılığını göremeyeceği kanaati bende uyandı.¹¹ Bunun için de

¹⁰ -Bu sırada Sayın Demirel'in Milli Eğitim bakanı Bilgehan olmuştu. Daha önce hazırlanan ve tamim edilmesi mümkün olmadan bakan değişikliği olan ve en mühim maddelerinden birisinin "*Kur'ân-ı Kerîm'in bundan sonra lâtin hatfleri ile okutulması*" ile ilgili olan tamim, henüz bir aylık bakan olan Bilgehan imzası ile geldi. Ben başta olmak üzere ba'zı arkadaşlarımız ile birlikde, *-karşılaşacağım güçlükleri göze alarak-* bu konuya itiraz etdik ve ba'zı siyâsîler yardımı ile de bu tamimi geri aldık. Bu arada bir hoca arkadaşımın *-Bunu tatbik etse idin ne olurdu?"* demesi, bana karşılaşacağım güçlüklerden daha ağır gelmişti. Çünkü uzun yıllar çalışarak ikiyüz sayfalık bir Tecvid kitabı hazırlamış bir kimse olarak böyle bir yolun açılmasının *-Kur'ân-ı Kerîm'i tahrîf olacağından-* küfre kadar gidebileceğini biliyordum. Meslektaşım, herhalde bu husûsu düşünmemişdi.

¹¹-Yediden yetmişe Kayseri halkının bu yardımları hakkında bir çok ibretli hâtıralarım vardır ki onlardan bir kaç şöyledir:

Bir yaz tatilinde okulda bir ben, bir de müstahdem vardı. Çarşafına bürünmüş ihtiyar yaşlı bir kadın bastonuna dayanarak okula gelmiş,

emeklerimizin heder olduğu kanâatine vararak dernekle olan ilişki mi kestiğim gibi İmâm-Hatip Okulu Müdürlüğünden de istifa edip ayrıldım. Çünkü Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü, hastalıklı olarak açılmıştı.

Aradan bir müddet geçtikten sonra yeni açılmış bulunan Niğde İmâm- Hatip Okulu Meslek Dersleri öğretmenliğine

müstahdem tarafından yukarı çıkarılarak odama girmişti. İçeri girince "*Oğlum, bir dîn mektebi yapıyormuşsunuz, ona biraz yardım etmeye geldim*" dedi ve oturduktan sonra göğsünden bir mendil içerisinde büyük bir altın çıkarıp verdi. Dernek makbuzunu çıkarıp yazarken "*Teyze adın nedir?*" diye sordum. O da "*Oğlum benim adımı Allâh yazar*" diyerek söylemedi. Bir kaç kere sordum, yine aynı şey'i söyledi. O gitdikten sonra o zaman dernek üyesi olan merhum sarraf Ali Soyal beye telefon ederek durumu söyledim. O da "*O altın herhalde çok para eder*" dedi. Götürüp bozdurduğumuzda beşbin kûsûr lira etdi. Bu sırada benim maaşım yüzaltmışyedi kûsûr lira idi.

Bir gün dernek üyelerinden merhum Hacı Mehmet Küçükçalık, Mehmet Çorakçı ve ben, çarşıda para toplamaya çıkmıştık. Şekerciler çarşısında uzun boylu bir hammal vardı. Yanımıza gelerek kendisinin de yardım edeceğini söyledi. Koynundan bir mendil dolusu bozuk para çıkardı. Yüz para, beş kuruş, on kuruş gibi olan bu parayı nekadar zamanda biriktirmişti bilmem. Câmî kebir'in avlusunda bulunan duvarın üzerine koyup saydık. Hepsini altmışyedi kûsur lira idi. Hepsini bize verdi.

Yine bir gün dernek üyelerinden Hacı Mehmet Küçükçalık, Selçuk Karakimseli ve ben, Bankalar caddesinde para toplamaya çıkmış idik. İş bankasının karşısındaki binanın ikinci katında bir terzi dükkanına giriyorduk. Arkadan birileri "*Orası ermeni*" dedi. Fakat biz içeri girmiştik. Tahmînen otuzbeş yaşlarında olan terzi, küçük bir çocuk ile peynir ekmek yiyordu. Elini cebine sokarak beş lira çıkardı ve "*Amca fazla param yok, yoksa böyle bir okula daha fazla para verirdim*" dedi.

Bundan sonra şimdiki İskender lokantasının altında bulunan bir eczâneye girdik. Eczâne sâhibi, Kayseri Lisesi'nde benimle aynı devreden idi. "*Zihniyetime aykırı olan bir yere para veremem*" deyip içeri kaçtı ve bir daha dışarı çıkmadı.

İbret almasını bilenlere ne mutlu.

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün yapılışı ve açılışı hakkındaki hâtıralarım

atandım. Orada çalışmalarına başladım. Aradan altı ay kadar bir zaman geçmemişti ki Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün için için kaynadığını ve bir takım huzursuzlukların olduğunu işitmeye başladım. Korktuğum ve vukû' bulmasından endişe ettiğim şey'ler meydana gelmeye başlamıştı. Üzüldüm, ama ne çâre ki o tezgâhı hazırlayanlar işlerini iyi plânlamışlar, bizim arkadaşlarımız ve çalışmalarımız da gafletimizin esiri olmuştu.

Kur'ân-ı Kerîm'i her zaman okuduğumuz halde, sanki,

أَلَا وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ

"Dikkâtli olun, gözünüzü dört açın. Sakın gaflet ehlinde olmayın".¹²

tenbîhatlarını unutmuş gibiydik.

Bunun için de Kayseri ve Kayseri halkı, *-şimdiye kadar-* Yüksek İslâm Enstitüsü'nden beklediği *-geçmiş âlimlerin hizmetleri gibi-* **Ehl-i sünnet** yolundaki hizmetleri, İslâm'ın rûhuna uygun olarak bulamamıştır. Hâlen de öyledir.

و السَّلَامَ عَلَىٰ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ.

"(Dünyâda ve âhiretde) selâm (ve selâmet), hidâyete (doğruya, Hakk'a ve hakîkate) tâbi' olanlardır".¹³

28-03-2008

Ali Celâleddin Karakılıç

Not:

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün yapılışı ve açılışı hakkındaki bu hâtıralarım, 28-03-2008 tarihinde Fakülte Dekanlığına verilmiştir.

¹² -A'râf, 205.

¹³ -Tâ-Hâ, 47.

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün yapılışı ve açılışı hakkındaki hâtıralarım

1963-Nisan ayı başlarında
Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün
temel atma merasimindeki ilk harcın atılış ânı

